

Чужих дітей не буває

стор. 5

Следователь сбежал из суда

стор. 7

Портовики побывали в мужском монастыре

стор. 16

rp.mk.ua

РІДНЕ ПРИБУЖЖЯ

№ 29 (3524), 19 ЛИПНЯ 2018 р.

ГАЗЕТА МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

видається з 5 січня 1991 року

+ ТЕЛЕПРОГРАМА

ДЕНЬГИ В ПЕСОК

КАК УНИЧТОЖАЮТ ПЛЯЖИ В КОБЛЕВО

Сводка по уборке урожая

Продовження теми

На прохання читачів продовжуємо публікувати відповіді Олексія Вадатурського українцям у ході його інтернет-конференції від 4 липня. Дуже багато отримав керівник «НІБУЛОНу» запитань стосовно пасажирських перевезень річковим транспортом. Запитували про нові і існуючі маршрути, про кількість пасажирів, про труднощі в організації цих перевезень. Очевидно, що дуже багато людей хочуть користуватися цим видом транспорту і мріють про відновлення водних сполучень в усіх регіонах нашої країни.

Олексій Вадатурський: «Ми зробимо все, щоб відродити водні пасажирські перевезення в Україні!»

Стор. 2

Олексій Вадатурський: «Ми зробимо все, щоб відродити водні пасажирські перевезення в Україні!»

(Продовження.
Початок 1)

Для Олексія Опанасовича ця тема – дуже цікава, адже декілька років тому важко було уявити, що аграрна компанія буде займатися такою специфічною справою: «Дякую, дуже цікава тема. Бачите, мені як аграрію ставлять такі запитання. І я тепер відповідати повинен, чому немає пасажиропотоку і чому пасажирські судна не ходять по Дніпру, річках.

Я людина з досвідом, багато знаю, багато вмю, багато розумію, багато можу організувати і не одне виробництво. Я виробничник, а не політик-фейсбучник. Я перш за все за те, щоб відродити судноплавство на Дніпрі і пасажирські перевезення. Я поїхав і тиждень їздив по Міссісіпі, наша група спеціалістів їздить по річках Європи, Білорусі, вивчали досвід. Так ось, я окрилений виступав на американському аграрному форумі. І там до мене фермери, міністри підходили, керівники великих корпорацій Америки. Всі говорили, що молодець, усе нормально, ми запрошуємо, вивчайте досвід, ми вам допоможемо впровадити його в Україні. І я тоді як людина, дуже окрилена такою ідеєю, думав, а ми ж після Революції гідності, ми змо-

жемо ого-го скільки зробити багато хорошого. Я під таким ентузіазмом, таким впливом, що у міністри приходять молоді люди з європейським мисленням, європейським досвідом, європейською освітою, єврооптимісти, багато людей, які позиціонують себе реформаторами. Ну, думаю, ми все зробимо в Україні, тільки докласти маленьких зусиль і тебе почують, і тебе підтримують, і все буде добре.

Ми зрозуміли, що, по-перше, в передових країнах світу не платять акцизний податок на паливо для суден, за проходження шлюзів, за розведення мостів, не платять і рентну плату за водокористування. А у нас в Україні за розведення мостів платимо, акцизний податок платимо, рентну плату платимо. Що наші конкуренти роблять і ті, хто працює під іноземним прапором, – бункеруються (заправляються) в нейтральних водах, тобто купують паливо на 10000 грн. дешевше, їм собівартість перевезення внутрішніми водними шляхами на 4 долари дешевша, ніж для нас. Вони не платять податки в Україні, і людям, працевлаштованим на цих судах, платять заробітну плату в офшори. Ми платимо в Україні податки і працевлаштовуємо своїх людей в Україні. Ми пла-

тимо й інші податки. Тому ми і запропонували ідею таку і оприлюднили її. Приїжджає один посол до нас (на підприємство) і говорить: «О, Олексій Опанасович, клас у вас ідея, така, як у нас, ми впроваджуємо досвід, ми ваші приборники. Ми будемо фінансувати грантові програми, будемо давати спеціалістів і будемо впроваджувати ваш досвід, ми ваш ентузіазм підтримуємо».

Приїжджають представники військового корпусу Америки, які вивчали проблеми по шлюзах, подивились, були в нас і говорять, що їм нічого підказати Україні, ви все знаєте, ви все вмєте, ви володієте, вас треба підтримати. Я говорю, підтримайте нас у цьому плані. Створили грантові програми, утворили офіси по реформах (при міністерствах), хороші слайди показують усім, а діла то немає. Я в той час під такою ейфорією говорив і думав, що ми все зробимо, але ініціатива карається. Замість того, щоб підтримати ініціативу, почути і передати досвід усім, ініціатива карається, нас критикують. Було (в Україні) 150 пасажирських суден, у народі називалися ракети. Сьогодні 4 ракети в Україні, і всі чотири у нас на ходу. Я міністру або ентузіастам, які борються з нами, готовий дати

на місяць в оренду судно для пасажирських перевезень, зробить рентабельними пасажирські перевезення на річці (на маршруті Вознесенськ – Миколаїв. Якщо ви це зробите, я вам подарую цю ракету. Але ви бункеруйтеся в Україні паливом, платіть податки і зробіть так, щоб перевезення були річкою більш ефективними, ніж автобусні перевезення.

Ми вважали, що ми зможемо зробити, що буде зелене світло. Ми реконструювали (суднобудівний) завод у Миколаєві, для того щоб будувати катамарани, судна на підводних крилах, щоб за один рік повністю забезпечити і Дніпро, і рейси Миколаїв – Стамбул, Одеса – Варна і т.п. На сьогодні нам економічно не вигідно займатись цим напрямком. Тому люди, не вірте чиновникам, не вірте міністрам, якщо вони скажуть, що приймемо їхню (урядову) редакцію закону, – і все, зелене світло буде. Не вірте їм, тому що вони вводять в оману нас усіх.

Тому ми зупинили розвиток цих перевезень. За минулий рік ми отримали великі збитки, але ми продовжуємо перевезення тільки на обмежених маршрутах. Це Вознесенськ – Миколаїв, Миколаїв – Очаків – Кінбурнська коса, Нова Каховка – Херсон.

Ми звертаємо увагу: підтримайте нашу ідею щодо зміни законодавства, і тоді за рік-два можна зробити. Я впевнений, ми будемо першими по перевезенню пасажирів і в Стамбул, і у Варну, і Одеса – Скадовськ і т.д. У цьому плані одна проблема – це перейняти досвід кращих європейських країн світу з організації цих перевезень. Іншого шляху немає. Ми не повинні знову винаходити те, що вже випробувано і запроваджено у всьому світі. Мені сподобалось, як сказав міський голова (Миколаєва), як можна обкладати податками бізнес, який ще не працює, і з того, що він не працює, помножити на 100 і буде нуль. Так чому ми сьогодні не можемо відновити пасажирські перевезення, дати можливість працювати так, як це працює у всьому світі, впровадити це в нас, в Україні. Вся проблема саме в цьому. Ми не втрачаємо надії, ми не опускаємо руки, ми боремося. І поборемо, і зробимо все, щоб знали істинних реформаторів. І знали, що зроблено в компанії та прогресивними депутатами, які хочуть відновити річкові перевезення насправді, не на папері, не у Фейсбуці».

■ Підготувала
Вікторія ГОНОРАЦЬКА